Добре, добре, знищуй листи,
стирай номери, пали мости,
просто стирай, просто громи,
ми вдосталь мали цієї зими.
Знищуй коди, знищуй замки,
теплі промені серед ріки,
знищуй підозри, знищуй сміх,
довіра сходила на нас усіх,
тому знищуй те, що дісталось тобі,
те, що вигадалося в боротьбі,
те, що втратилося без жалю,
те, що я і дотепер люблю.

Стирай адреси та імена,
ти й далі лишаєшся така одна,
таких як ти важко знайти,
пали ці нікому не потрібні мости,
пали книги, пали словники,
готельні чортові рушники,
постіль зі слідами чорнил,
ошмаття прапорів та вітрил,
знищуй голос, знищуй слова,
ти далі будеш так само жива,
знищуй усе, що створила сама.
Все буде добре. Триває зима.

Забудь кожен із осінніх домів,
забудь усе, що я умів,
забудь усе, що вміла ти,
пали ці обірвані мости,
випалюй сліди поразок і втрат,
раптом захочеш повернутись назад,
раптом згадаєш собі ще раз,
після всіх проклять і образ,

як добре було, як нестерпно було,
як тебе нищило і вело,
як це торкалось твоїх основ,
як просто все це почати знов.

Тому краще знищуй, краще пали,
неважливо хто, неважливо коли,
неважливо навіщо, неважливо з ким.
В тебе попереду ще стільки зим.

грудень 2014 року